

Jézus Urunk

2021. évi nagyböjti és feltámadási tanításai

1. tanítás

2021. február 19.

Jézus Krisztus Urunk:

...testvéreimet a mai napon a bűnbánat első Golgotáján, a golgotai tanításában.

A mai nap a tanítás felétek szintén nem volt ismeretlen, már hallottátok, hisz ugye arról van szó, hogy az állhatatos imádság révén hogyan és miképpen tudtok az Atyához, imádkozva, fordulni, és az Atya mennyire szeret benneteket a gyermekben.¹ Hisz úgy kezdődik a *Hegyi beszéd* tanításában tanítványaimnak, és általa felétek is, hogy: KérjeteK, és adnak. KeresseteK, és találtoK. ZörgesseteK, ajtó nyílik.”

Sokan ezt úgy értelmezik: „Hát, kimegyek, azt valóban keresek valamit, hátha találok. Vagy oda megyek a felebarátomhoz, és kérek tőle. Hát, ha jó felebarát, akkor valamit fog is adni.”

De ez nem kimondottan így szól, ez a tanítás, felétek, hanem ez a tanítás az Atyával függ együtt és eggyé, hogy te elfogadod-e, hogy az Atya gyermeke vagy, elfogadod-e, hogy az Atya felé tudsz imádkozni áhítattal, kérni, keresni, zörgetni, mert Tőle várod mindazt, amire a földi életedben szükséged van.

Mert ugye, ha végigmegyünk ezen a tanításon, szinte ezt is lehet, mégis azt mondjátok, hogy ez rövid tanítás az *Evangelium* részében, de Én, Jézus Krisztus Uratok mégis a legrövidebb tanítást is kettő felé tudok osztani. Az első része az, amikor az Atyához fordulhatsz, az Atya felé megnyitod szívedet, és a felajánló kérésedben Feléje fordulsz. Vagy, ha éppen szükséged van egy segítségnyújtásra, akkor keresed a megfelelő felajánló imádat, amelyet el tudsz helyezni a keresésben.

De hogy ez mind-mind megtörténjék, akkor hogy is van? „ZörgesseteK, és ajtó nyílik.” De nem mindegy, hogy melyik ajtó: az ajtó, amely az Atyához is vezethet a fény útján. De az ajtó, amely, ha már elfogadta a kérésedet, elfogadta keresésedet, hogy te földi életben élsz, és valójában ki lehetsz, és hogyan alakítod ki az életedet, akkor: „Hát a szívemet megzörgetem, hogy megnyíljon a szívem ajtaja, hogy készen állhassak a kegyelem befogadására.” S ez a kegyelem jöhet az Atyától is, hisz „gyermek vagyok, aki Hozzája tartozom”.

De ez a tanítás hogy folytatódik?

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: **Bizalom az imádságban** (Mt 7,7–11).

Hogy ha van egy gyermeked, aki oda áll eléd, és kenyeret kér, akkor ugye nem követ adsz a kezébe, hanem megadod számára azt, amit kér ez a gyermek. Ha egy másik halat kér tőled, akkor ugye nem kígyót adsz kezébe, hanem igyekszel azt a halat adni, ami által a kenyér és a hal a táplálékot jelenti számotokra. Megadja mindazt, amire szükségetek van.

Mert ugye még nem volt bűnbánat-idő, hogy is szólt felétek az *Evangélium*? Hogy a tanítványok azon gondolkodtak, hogy mitévővé váljanak, hogy ez a sok ember itt ragad, hallgatja a Mestert, de pedig el kellene őket engedni, hogy élelmet vegyenek. Erre, ahogy ők mondják, a Mester vagy Én, Jézus Krisztus Uratok mit mondtam?

– Miért aggodalmaskodtok? Adjatok ti nekik enni.

Hát, de nekik nincsen, „csak öt kenyერünk, és két satnya halunk”. De mégis az öt kenyér és a két hal, az jóllakatott, csak a férfiakat számolva ugye mennyi embert! Az asszonyokat és a gyermekeket nem számolták. Tehát jóllaktak.²

A mai tanításban ugye mi van? Hogy ha a gyermek kér kenyeret, akkor kenyeret adsz neki, nem követ, hogy tudjon táplálkozni. Ha halat kér, akkor igyekszel halat adni, nem pedig kígyót. Mert a kígyóval se tudna táplálkozni, hanem a kígyó inkább vele. Tehát el kell gondolkodni ezen az egyszerű mondati szavakon, hogy valójában mit nyújt számotokra ez a mai tanítás. Mert azt mondja az Atya, hogy „gyermekeim vagytok”, habár ti rosszak tudtok lenni, de mégis jót tudtok cselekedni. A jóban – ez a tanítás második szakasz-része –, hogy a jóban azt adjátok a gyermeknek, amit tőletek vár, mert ő ezzel szeretné magát az éhségben táplálni. De a kenyér és a hal, az máskor is jelen van, ugye, az *Evangélium* tanításában, de ott is mit nyújt? Hogy nem kell félni, nem kell aggodalmaskodni, ha van hited és bizlmaid, akkor látod, hogyan elevenedik meg előttetek a kenyér és a hal megsaporítása, hogy mindenki jóllakik, és még összegyűjtötök tizenkét kosár maradékot.

Mennyivel más a mindennapi élet, ha tudod, hogy kérhetsz, kereshetsz, zörgethetsz, mert akkor adnak neked, akkor találsz, és ajtó nyílik számodra. És ha már ezek mind jelen vannak, az áhítatos ima révén a felajánló kegyelemben, akkor megnyitott szívvel és lélekkel felkészülsz a második tanítás-szakaszra, amikor megpróbáltok ugye jót tenni és cselekedni, s akkor utána fel tudsz készülni, hogy akkor az Atya mennyivel jobbat tud nyújtani számotokra, ha ti tudtok jót adni a gyermekeiteknek. Akkor az Atya meghallgat, és Ő is segítségként jelen van, és jót nyújt számotokra a felismerés által. Mert érezni kell.

Eljött a bűnbánat-idő. A bűnbánatban változnunk kell, önmagunkba nézni, elgondolkodni, hogy minden rendben van? Minden jó így, ahogy van? Vagy egy kicsit, ha mélyebben nézek önmagamba, akkor rádöbbenek, hogy talán nem minden rendes, rendezett bennem, tehát valamit cselekednem kell, valamit ki kell adnom önmagamból, észre kell vennem a felebarátot, a testvért, és ha szükséges, akkor segíték a szeretet, kegyelem által. Mert a bűnbánat-idő most a mai

² Mt 14,15–21

tanításában az imához és a hithez hív. Imában tudok szeretetben, békében és örömben imádkozni, tudok áhítattal imádkozni, áhítatomban átadni önmagam, átadni mindazt, ami bennem rejlik, mert tudom, hogy jó helyre adom át a felajánlásommal, a szeretetemmel, az örömmel, a békémel, hogy működjön rajtam, bennem, és ahova felajánlom.

De ugye ehhez tartozik a hit is, hogy van-e hited szívedben, lelkedben, a hittel tudsz-e élni, tudsz-e észrevenni és figyelni, és kialakítani mindazt, ami szintén a hit által van jelen számodra, hogy mégis tudod, hogy te egy gyermek vagy az Atyának, akire az Atya figyel, és ha te az Atyához fordulsz, hogy kérj magadnak valamit, vagy keressél valamit, vagy zörgetsz, hogy ajtó nyíljon, akkor az Atya reád tekint, és jót cselekszik veled, megadja számodra azt, amire vágyakozol, és amire szükséged van. És ez nemcsak kimondottan az ima felajánló erejével van jelen, és működik, hanem azzal a hittel, ami itt, bent jelen van. Mert ugye a hit, amely a szív és a lélek jelenlétével működik együtt. A hitet nem követelheted, a hitet nem erőszakolhatod, a hitet nem kérheted ki magadnak, a hit, amely itt, bent van jelen, a te saját szíveddel, a te saját lelkeddel, és működik rajtad és benned, és megengeded, hogy ez a hit, ha szükséges, vezessen a mindennapi életed jelenlétével.

Hisz a tanítást az *Evangélium* részében így is fel lehet mérni, felismerni és elfogadni, mert az Atya, az mennyivel jobban szeret, és mennyivel jobbat tud nyújtani számotokra, ha tudsz hinni és bízni Benne, ha jelen van az imád a felajánlásban. És akkor ezt az *Evangéliumot* úgy tudod értékelni, hogy ugye Mózes törvénye szerint, de a próféták által maradt számotokra, akik tanítanak.³ De ezt az *Evangéliumot* Én, Jézus Krisztus Uratok adtam a *Hegyi beszédben* tanítványaimnak, és adom nektek ma, a jelenben, mert ma ugyanolyan érvényes, mint amikor a *Hegyi beszédben* a tanítványaimnak adtam. Ők is felismerték, hogy mi az állhatatos ima a felajánlásban és az elhelyezésben, és mi az, amikor: „Nyitott szívvel és lélekkel jelen vagyok a Mennyei Atya házában, és megnyitom szívemet, és kérek a felajánlásomban. Türelmesen várok, és megtalálom a kérésemre a segítségnyújtást. És utána még egy kicsit zörgetek is, mert szükségem van a kegyelemre”, amely a Szentlélekkel érkezik hozzád, de ehhez meg kell nyitni szíved ajtaját, és akkor érzed, hogy: „Majdnem teljes gyermek vagyok az Atyának, és elfogadom a tanítását, elfogadom az ajándékokat, a kegyelmeket, szívembe zárom, és megengedem, hogy működjön rajtam és bennem, mert jót cselekszik rajtam és bennem. És én ezt a jócselekedeteket szeretném elfogadni, hogy működhessen, és ez által én is a jelenben, ha a felebarátra, a testvérré, a szeretteimre tekintek, akkor, ha nekem jelen van a kegyelem, mert megkaptam, mert tudtam, hogyan ajánljam fel az állhatatos imámat a kérésben, a keresésben és a zörgetés révén az ajtónyitáshoz, és ezt mind megkaphattam, akkor én is adhatok azok felé, akik talán még nem érzik az Atya szeretetét, az Atya kegyelmét, és azt, hogy az Atya gyermekei e földi életben, a jelenben.”

³ Mt 5,17–20

És a segítségnyújtás a Szentlélek kegyelmének működésével így van jelen, és így működik rajtatok és bennetek.

És így akkor, ha mi a testvéri felebaráti szeretetben, az Atya gyermekeként tudunk egymásra tekintettel lenni, ha tudunk jót tenni a gyermekeink felé, akik hozzánk fordulnak, akkor hogyan nyisd meg szívedet, lelkedet az Atyához, aki még többet tud adni neked, nektek, számodra, számotokra a kegyelemből, a szeretetből, az örömből, a békéből? És ha ezekkel mind-mind betöltekeztek, akkor meg tudjátok kezdeni a bűnbánat-időt a hittel és az imával. És a hit imája megadja mindazt, amit most e bűnbánat-idő első tanítása nyújt számotokra. És ahogy haladtok előre, úgy érzitek, hogy a tanításnak mi a mondanivalója hétről hétre a megtapasztalásban, a felismerésben és az elfogadásában. Mert fontos, hogy szeresd a felebarátodat, szeresd a testvéredet, szeresd a családtagodat, és ha szükség van, szíveddel, lelkedből, megnyitva, árasz azokból a kegyelmekből, amellyel te részesültél, mert szeretnéd megosztani azokkal, akik talán még nem érzik ennek a kegyelmét, szeretetét, örömét, fontosságát a mindennapi élet megtapasztalásának jelenlétében. És akkor ez a mai tanítás az *Evangeliumban* megmutatja számotokra, ha nem is sok, csak, ha le van írva, csak egy ilyen szakaszt néztek a mai napban, e tanításomat, mégis minden szót, minden mondatot meg tudsz érteni, át tudod formálni a saját szívedhez, a saját lelkedhez, és megengeded, hogy működjön rajtad, benned, rajtatok és bennetek, és ez által tudtok eggyé válni a szeretettel, az örömmel, a békével, a kegyelemmel, a testvéri-felebaráti szeretethez, és számíhattok egymásra, különösképpen akkor, amikor valami fájdalom, bánat vagy nehézség, betegség jelentkezik, de akkor is számíhattok egymásra, amikor talán az örömet és a szeretetedet vagy a segítségnyújtásodat, amelyet megtapasztalhattál, megoszthatnád a felebaráttal, a testvérrel az eggyé válás kegyelme révén.

Így a mai nap a bűnbánat első golgotai tanításán meghívlak benneteket a hithez és az állhatatos imához, hogy érezzétek, hogy feladat van számotokra, és „tenni és cselekedni kell, és nemcsak önmagamért, nemcsak szeretteimért, nemcsak felebarátaimért, hanem azokért is, akik lehet, hogy még nem ismernek, és távol vannak tőlem, de az ima és a hit segít a kegyelem működésével, hogy elinduljon az úton a felismeréshez”.

A mai tanításom tehát így szólt felétek és hozzátok.

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, ami az állhatatos ima és a hit szeretete révén áradt felétek, mert ha megnyissátok szívetek ajtaját, akkor a kérés és a keresés megtapasztalásában a Szentlélek felétek hozza és árasztja a tanítás mondanivalóját a kérésben a mai nap bűnbánat első Golgotáján.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket a megnyitottsággal, hogy érezzétek, hogy működhessen rajtatok, bennetek, és elfogadjátok a bűnbánat első tanítás-kérésemet az állhatatos imára és a hit

gyakorlásának, felismerésének elfogadásában, hogy működjön rajtatok és bennetek.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

2. tanítás

2021. február 26.

Jézus Krisztus Urunk:

...testvéreimet a bűnbánat második Golgotáján.

A második Golgotában a jócselekedetek vannak számotokra jelen a tanításban. Hisz az első bűnbánati Golgotán meghívtalak bennetek az imára, a békére és a szeretetre. S az, ha már jelen van bennetek, akkor működhet a jócselekedet. Hisz a mai tanítás az felétek⁴, hogy ugye van a dúsgazdag, bíborba, patyolatba öltözött ember, aki dúsan lakmározik. És jelen a szegény, elesett, beteg Lázár. A Lázár, aki ott fekszik a dúsgazdag kapujában, éhes, boldogan jóllakna a gazdag asztaláról lehullott ételmaradékkal, de még azt sem adják neki, ehelyett, mivel beteg, csak a kutyák jönnek, hogy nyalogassák sebeit.

Most Én, Jézus Krisztus Uratok a jócselekedetekre hívlak meg benneteket az ima, a béke és a szeretet után. Hisz a bűnbánat arról szóljon felétek, számotokra, hogy meg tudod-e nyitni szívedet a felebaráti testvériség felé a jócselekedetek iránt. Hisz ha te észreveszed, felebarátodnak vannak problémái, nehézségei, és neked megadatik, hogy ha csak ilyen morzsányikat nyújtasz, mint amit a Lázár várt a gazdag ember lehullott asztaláról, és ő azzal is beérte volna, hogy jóllakhasson vele. És ha a jelenben ti is így észreveszitek a jócselekedet segítségnyújtását ilyen kicsi morzsájában, akkor már érzed szívedben, lelkedben az örömet. Érzed, hogy „a tanítás rávezetett, hogy én is nyitott szemmel járjak”, a tanítás rávezetett, hogy észrevegyed az elesettet, a beteget, aki segítségre szorul. De a segítséget ő röstelli kérni, mert talán szégyelli magát, talán nem tudja, hogy meghallgatják, vagy elfogadják az ő saját kérését? Ezért inkább nem szól, hanem várakozik, és vágyakozik. S ezért ilyenkor a bűnbánat ezt nyújtja számotokra, hogy ha önmagunkba tudunk nézni, ismerjük önmagunkat, és ez által észreveszem a felebarátomat, a testvért, és ha szükséges, segítséget nyújtok számára. De a segítséget nem úgy próbálom átadni, hogy ezért valamit várjak. A segítségemet úgy nyújtom, hogy a tanítás jócselekedet szeretetében, mert megtehetem, és segíthetek.

⁴ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Példázat a gazdag emberről és a szegény Lázárról* (Lk 16,19–31).

Mert ugye a tanításnak ez csak az első része volt a szakaszban, hogy Lázár vágyakozott, ugye, és várakozott a gazdag kapuja előtt, hátha megszánják, szinte mondhatni a ti szavatokkal, hogy az asztalról lehullott morzsákból részesüljön. De nem vették figyelembe, és nem adtak neki, ezért elkeseredésében a szomorúság vesz rajta erőt, s ekkor mi történik? A kutyák, akik felismerik, és ők nyújtanak neki vigaszt a betegségben – a fájdalomban, a szeretet révén? Mert hiányzik a szeretet, de a szeretetet figyelemmel kell kíséreni, és árasztani.

Majd ugye jön a második szakaszrész a tanításnak, hogy meghal a gazdag, eltemetik. Meghal a Lázár, és ott jönnek az angyalok, és elviszik őt Ábrahám kebelére. Tehát a sok rosszért, a sok nélkülözésért, a sok megaláztatásáért az Atya megajándékozza őt, amikor befejeződik a földi pályája, és az angyalok jönnek, és elhelyezik őt Ábrahámnál, az ő kebelén.

Ugye akkor jelen van a gazdag, a bíborba, patyolatba öltöző, és dúsan lakmározó, aki ugye a pokolba került. Szörnyű kínok gyötrik. S ekkor fájdalomában ugye feltekint, és mit lát, tőle távolabb? Hogy jelen van Ábrahám atya, akinek kebelén ott van az az elesett, az a fekélyes beteg, szegény ember. És mit kér tőle a gazdag?

– Ábrahám atyám! Küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét érintse a vízbe, és enyhítse e szörnyű fájdalmaimat, amelyben gyötrődöm.

Ugye most már, hogy ő is szenved, már tudja mérlegelni, hogy hogyan szenvedhetett talán a Lázár, akiről a földi életében nem vett tudomást. Tehát nem vette észre, hogy van neki egy felebarátja, aki tőle várta volna a segítséget.

Ezt a jelenre így tudom nektek elmondani. Mert a jelenben is megtapasztalhattok ilyent. De a jelenben vigyáznotok kell, mert néha nem mindig szorulnak rá a segítségnyújtásra, csak a látszatot imitálják számotokra.

Tehát a jelenben most egy kicsit ébereknek kell lenni, de „az éberségben, ha felismerem, hogy ki van rászorulva az én segítségnyújtásomra, az én szeretetemre, az én megértésemre, akkor a jócselekedet meghívásában teljesítem”.

És itt is a dúsgazdag már kérleli Ábrahám atyját, hát küldjön számára segítséget.

Ez a tanítás második része, hogy ha rádöbbenünk a fájdalmainkra, ha rádöbbenünk, hogy változtatni kell, ha rádöbbenünk, hogy segítséget kellene nyújtani a jócselekedet meghívásában, akkor ne hessegesd el magadtól, hogy „nem akarok tudomást venni róla”, hanem engeddd szívedhez, lelkedhez, hogy ez által működhessél, ez által segíthessél, s ez által figyelemmel kíséred, hogy a sok rossz, a sok megpróbáltatás, a sok nehézség vagy kiteszítottság majd elhozhassa számotokra is a megérdemelt segítséget a kegyelem működésében, ahogy Lázárnak is tette ezt az Atya, hisz ugye jöttek az angyalok, akik felemelték őt, és elhelyezték Ábrahám kebelére.

Tehát tudni kell felismerni a mindennap jelenlétét, szeretetét és kegyelmét, hogy „hogyan és miképpen működünk együtt, és nyújthassak segítséget a jócselekedet meghívásában”.

S akkor jön a tanítás harmadik szakasza a befejezésében, hogy a dúsgazdag ugye nem tudja elfogadni, hogy nincs segítség számára:

– De ha már nincs segítségem, akkor bár a testvéreimhez szeretném elküldeni Lázárt, hogy őket, ha meg tudjam menteni, hogy ne kerüljenek e gyötrelmek helyére.

S erre mi a válasz?

– Van nekik Mózesük, s vannak nekik prófétáik. Hallgassanak azokra, és a szerint cselekedjenek.

Erre a dúsgazdag még egyszer kérleli Ábrahámot:

– Atyám, nem hallgatnak rájuk. De ha elküldesz valakit a halottak közül, akkor biztos észreveszik, és figyelnek.

De erre pedig Ábrahám válaszol számára:

– Ha nem hallgatnak Mózesre és a prófétákra, akkor a halottat sem veszik komolyan, és nem hisznek neki.

De itt ez a része nem kimondottan csak Lázárról és a dúsgazdagról szól, hanem Rólam, Jézus Krisztus Uratokról. Én is jelen voltam, jelen vagyok, tanítottam, tanítalak. Próbáltam segíteni, nem mindenki fogadta el. És amikor meghaltam, vállaltam a kereszthalált a megváltásért, majdan az Atya tanításával eljön számukra a Feltámadás, és a jelenben is hányan vannak, akik ezt felismerik és elfogadják, és hisznek benne, és hányan azok, akik nem ismerik, nem fogadják el, és nem hisznek benne.

Tehát ez a mai tanítás számotokra azt nyújtotta a meghíváshoz a jócselekedet működésében, és „hogyan alakítom ki a mindennapi életemet a felismerésben, a küldetésben, a követésben, és hogyan fogadom el a mai tanítást, amibe bele tudok kapaszkodni, és amiből erőt tudok meríteni, és ami által figyelek a prófétákra a tanítás révén, hogy fel tudjam ismerni, és tudjak hinni benne”.

És így ma nemcsak a jócselekedetet nyújtom számotokra a meghívásban, hanem hogy működjön bennetek a szív nyitottságával a hit, mert a hitet sem lehet ráerőltetni senkire, a hit is itt alakul ki a megtapasztalásod révén, és ezt a hitet próbálsz életben tartani, és erősíteni. És ezzel a hittel tudsz elérni kegyelmeket, ezzel a hittel tudsz segíteni a segítségnyújtásban, és észrevenni, hogy „a jócselekedet felé hogyan és miképpen vegyék részt”.

S akkor összefoglalva a mai tanítást: ugye folytatódik az első bűnbánati tanítása, az állhatatos imára a meghívásban. Hisz jelen volt már az irgalmasság imája, jelen volt a szeretetből való ima, jelen volt a felebarát felé ima, jelen volt, hogy az ima ereje erőt ad, segítséget nyújt a meghallgatásában. E bűnbánatban, most az állhatatos imát adtam, és hívtalak meg reá, amely szeretettel és békével tud együttműködni. A bűnbánat második golgotai tanításában pedig meghívlak benneteket a dúsgazdag és a szegény Lázár által tanított jócselekedetekben, a működésben. De a jócselekedet ugye akkor tud működni, „ha ismerem a tanítást, és tudok hinni a bizalom szeretetével és az ima erejével, amit e bűnbánat-tanításában már ajándékkul megkaptam, megkaptuk, és így akkor tudom értékelni,

felismerni, elfogadni a próféták tanítását”, amit most ma felétek Én, Jézus Krisztus Uratok adom a jelenben, a bűnbánat-időben.

Ennek reményében áradjon reátok áldásom kiválasztott Mária testvér által, és a mai nap a meghívásban a jócselekedet és a hit szeretetének erénye legyen rajtatok és bennetek, hogy működhessen, és felismerjétek e tanítás mondanivalóját e jelen életben.

Ennek reményében áradjon reátok, kiválasztott Mária testvér által, áldásom. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, és adja meg számotokra a bűnbánat második Golgotájának meghívását a tanításban a jócselekedethez és a hit erényének, jelenlétének működéséhez.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

3. tanítás

2021. március 5.

Jézus Krisztus Urunk:

...a bűnbánat harmadik Golgotáján.

S köszöntöm mindazokat is, akik lélekben kísérnek el benneteket, lélekben vesznek részt a szentmisén és a golgotai átélésen.

A bűnbánat-időben a tanítások, hisz már megfigyelhettétek, szinte egymásra épülnek. Hisz az első bűnbánati tanítás, amely felétek szólt, az az áhítatos ima, ami által kiengeszteljük számunkra, amire vágyakozunk. A második bűnbánati golgotai tanításában pedig a jócselekedetekről szóltam felétek, hogy hogyan és miképpen éljétek felebaráti, testvéri szeretetben, amely jócselekedetek irányát mutatja meg felétek és számotokra.

A mai tanításom⁵ pedig a meghívás küldetését, amelyet kaptam az Atyától, az nemcsak a farizeusoknak és az írástudóknak szólt, hanem a pogányoknak is, amelyet Én a jelenben úgy fordítom felétek, hogy akik ismertek, akik hallottatok Rólam, azokhoz mindhez szól a tanításom a meghívásban, hogy felismerjétek mindazt, ami ma is nektek szól e jelenben. Hisz a jelen tanításban az van, hogy elmegyek a názáreti zsinagógába, ahol tanítást adok a nép sokaságának a tanítványaim mellett. A tanítás pedig arról szól ugye – mert hol is lenne ez mind, ha nem Názáretben? –, hogy a Prófétának nincs becsülete a saját hazájában. Hisz Én, Jézus Krisztus Uratok Názáretben nevelkedtem, ezért van ez a megszólítás is,

⁵ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Jézust elutasítják saját falujában* (Lk 4,16–30).

hogy: a Názáreti. Nem ott születtem – ott nevelkedtem. És mivel ott nevelkedtem, ahol ismertek és ismernek, ott a Prófétának nincs becsülete.

De ezt a jelenben is, ti is megtapasztaltátok már az évek folyamán, hisz ha a kiválasztott Mária testvérré tekintetek, őneki is van, de nem egy, hanem két hazája, ahol nincs becsülete, hisz a csúfolódás és a gúnyolódás, amely megilleti. Holott a tanításokat, ha valaki végigolvasná nyitott szívvel és lélekkel, akkor felismerné, hogy a tanítást Én, Jézus Krisztus Uratok adtam általa felétek. A tanítással a mai meghívást nyújtom számotokra, ahogy mondtam, hogy e jelenre fordítva a mai tanításomat, hogy Én nem a farizeusoknak, nem az írástudóknak és nem a pogányoknak szólok, ahogy ez a tanítás szólt annak idején a názáreti zsinagógában. Én a mai tanításomat nektek adom a meghívásomban, a felismerés elfogadásának részében. Hisz, hogy ha ti elfogadjátok tanításomat, elfogadjátok kiválasztott Mária testvér által, ha nem megvetitek, és ha nem azt mondjátok: „Hát a saját hazájában neki sincs becsülete. Akkor hogyan fogadjuk el, amivel hozzánk szól, s amivel felénk fordul?”

De a tanításban jelen van ugye az is, hogy bizony, bizony, mondom nektek, hogy nincs becsülete saját hazájában, és mégis, mikor a föld és az ég három évre és hat hónapra bezárult, sötétségben, éhínségben van jelen.

De akkor ez a tanítás ugye folytatódott a meghívásban, a küldetésben, a felismerésben, mert hogyan is folytatódik?

Illés idejében sokan éltek Izraelben, de mégis Illés egyedül a Száreptában élő özvegyasszonyhoz kapta a küldetést.

Elizeus idején a prófétánál is sok leprás élt Izraelben, mégis a próféta egyetlen egyhez kapta a küldetést, Námánhoz, amelyet ugye a főpapok, az írástudók nem tudtak elfogadni, nem tudták megérteni, hogy hogyan lehet, hogy ilyenekhez megy Illés is és Elizeus is.

Erre mit tesznek? Megfognak, hogy kiűzzenek a názáreti zsinagógából. Majdan kivezettek arra a hegyre, amelyen a város épült, oda helyeztek a szakadék szélére, hogy majdan letaszítsanak.

De Én, Jézus Krisztus Uratok végignéztem rajtuk, ahogy elindultam, ők széjjelmentek, és elhaladtam közöttük, és elhagytam őket.

Hisz jelen van ugye a meghívás a felismeréshez a küldetésében. Mert a küldetés hozzátok is eljön, hogy megérintse szíveteiket, lelketeket a meghívásban, hogy hova tartoztok, hogyan ismertek, és hogyan szeretnétek követni.

Most ez a meghívás a küldetésének elfogadásában, ha ez a kiválasztott egyszerű testvér által jön felétek, számotokra és nektek, és ha ti nem a főpapok és a pogányok s az írástudók vagytok, akkor ti nem a megvetést, hanem a felismerést fogadjátok el, és megpróbáltok a szerint élni és cselekedni. S akkor érzitek, hogy a bűnbánatban jelen van elsőként az áhítatos ima, amely a szeretetet is adta számotokra; jelen van a jócselekedet, amellyel felismered a felebarátodat a testvérből. A mai napon pedig a meghívást adom a felismerésben a küldetéshez, hogy érezzétek, hogy felétek is szól a mai tanítás, és: „A tanításból, ha felismerem a nektek szóló tanítás részét, akkor elfogadom, és valóban a meghívás küldetésével

szeretnék együtt élni és haladni a mindennapokban. És akkor megpróbálok úgy élni, hogy: »Igen, Uram, én Hozzád tartozok, én követlek Téged, ahogy Te elindultál mindazok között, akik megaláztak, és akik letaszítani akartak.«»

De ez végül nem adatik meg számukra, mert a szeretet a meghívásban erősebb, és elhaladsz mellettük.

És vannak, akik követnek, és hozzád tartoznak a küldetésedben, hisz a bűnbánat-idő hétről hétre ezt adja és tükrözi számotokra.

De a tanítást e testvér által adom számotokra, akit szintén, ha nem is állandó jelleggel, de néha-néha megvetik, és ha lehetne, kitzásítanák, mert ugye nincs becsülete a saját hazájában, amelyet, mondtam számotokra, nem csak e helyet, hanem szülőfalujában is. Pedig a meghívás nekik is szól, a jelenlévőknek is és a meghívottaknak is. Hogy ki hogyan nyissa meg szívét, ki hogyan fogadja be, és ki hogyan engedi meg, hogy működjön rajta és benne, és érzi a szeretetemet, érzi a békémet, amit a Szentlélek által küldök felétek, hogy átöleljen, felmelegítsen, és vezessen e meghívásban, a bűnbánat-időben.

Hisz a tanítás e nehézségek megtapasztalásának mindennapjában ezért szól így felétek, ahogy mondtam a bűnbánat első Golgotáján, hogy szinte kapaszkodót nyújtok számotokra, hogy legyen, mibe bekapaszkodnotok, ami által erőt meríthettek, megerősödve el tudjátok fogadni a mindennapi élet jelenlétét, és mellette érezni a szeretetet, a békét a meghívásban, a küldetésben, hogy érezd, hogy az imának, különösképpen az állhatatos imának milyen nagy működő ereje van a mindennap nehézségeiben, a megtapasztalás segítségnyújtásában, a mindennapokban és a mindennapokhoz, hogy egyé váljatok a szeretet, kegyelem által, hogy ez a bűnbánat-idő valóban megérinthesse szíveteket, lelketeket. És ha a kapaszkodót felismered, elfogadod, és hogy ha szükséged van a segítségnyújtásában, akkor valóban megkapaszkodsz, jelképesen, de szíveddel, lelkeddel, és érzed, hogy működik a kegyelem.

És hogy ha a kegyelem jelen van, akkor nincs félelem, nincs aggodalom, és nincs kétely, mert ezt már nem egyszer, és nem kétszer mondtam el: ezzel néha saját magatokat teszitek tönkre, mert, ha csak a félelemre, a kételyre és az aggodalomra gondoltok, és engeditek, hogy működjön rajtatok és bennetek, akkor nincs jelen az áhítatos ima a szeretetében, nincs jelen a jócselekedet a békében, és nincs jelen a meghívásom a küldetéshez.

Akkor hogyan akarod felismerni a meghívott utadat a mindennapokban, a mindennapokhoz, hogy „szeretnék rálépni, Hozzád tartozni, és követni Téged”?

A mai nap a tanítás így szól felétek, hozzátok és nektek, testvéreim, akik mind megnyitott szívvel és lélekkel felismeritek és elfogadjátok, és a meghívásban megengeditek, hogy működjön rajtatok és bennetek.

S ennek reményében áradjon reátok, kiválasztott Mária testvérem által, áldásom, hogy töltse be szíveteket és a lelketeket a mai tanítás meghívása a küldetésében.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme e bűnbánat harmadik Golgotáján is áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és felismerjétek a mai tanítás meghívásának küldetését, ami által elindultok a meghívott úton.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

4. tanítás

2021. március 12.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat negyedik Golgotáján.

A mai tanítás felétek, hogy az Emberfiát úgy fogják felemelni, mint Mózes, hogy felemelte a kígyót a pusztában, hogy aki hisz Benne, el ne vesszen, hanem örök életet éljen.⁶

A mai nap felétek a meghirdetett örömről szól felétek, hisz aki hisz, az örök életet él, s aki nem hisz, az nem nyer üdvösséget. Hisz Atya úgy szerette a világot, hogy Egyszülött Fiát küldte el a világba, de nem azért, hogy megítélje a világot, hanem azért, hogy Átala üdvösséget nyerjünk. Mert aki hisz, az nem vonja magával az ítéletet, de aki nem hisz, az önmaga magával vonja az ítéletet. És az Emberfia elhozta a világosságot. De nem akar a világosságban járni, mert gonosz a tetteiben. És aki a gonoszsággal van jelen, az inkább a sötétségben akar lenni, s nem akar menni a világosságba, mert a világosság által felismerik tetteit a cselekedetben. De aki a világosságban megy, és világosságban jár, az Isten tetteit, cselekedeteit hordozza magával.

Hisz a mai tanítás felétek az, hogy hogyan jön el hozzátok az üdvösség a hit szeretetével. Mert „ha bennem van a hit, és a hitben jelen vagyok, és a hit által élek, és felkészülök, hogy a világosságban szeretnék járni, mert nincs rejtegetnivalóm, nem félek attól, hogy napvilágra kerülnek tetteim a cselekedetben, hanem én a világosság szerint járok, és van hitem, mert örök életet szeretnék élni a mindennap jelenlétének szeretetében”, hogy a bűnbánat negyedik Golgotája, az ismét a meghívást nyújtsa felétek az üdvösséghez, a hit által. Mert üdvösség által változhatsz és változtathatsz, hogy hogyan s miképpen szeretnéd élni az életed, felismered-e, hogy mi számodra e mai tanítás, amely a szeretetet az üdvösség által hirdeti az örömhöz, vagy pedig nem fogadod el, mert nem akarsz hinni benne, és nincs szükséged a hit nélkül az örök életre, mert te inkább a sötétséget

⁶ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Beszélgetés Nikodémussal, Jézus küldetésének célja* (Jn 3,1–21).

választod, s nem akarsz a világosságban menni, ami által, ha önmagadba nézel, akkor felismered a tettek és a cselekedetek jelenlétét a működésben.

Mert az Atya azért küldte az Ő Egyszülött Fiát, mert szereti a világban, akik jelen vagyunk, és élünk, és akik hiszünk. Mert a hitet a meghívásban megkapjuk, de a hitet, hogy elfogadom-e, és szívembe zárom-e, hogy ez által élek a mindennapokban, ez szintén felétek és nektek szól e meghívással, mert az Atya elküldte az Ő Szeretett Fiát hozzátok.

De hányan és hányan ismerték fel Átala a küldetést? Hányan és hányan ismerték fel Átala az üdvösséget, amely jelen van számotokra? De ha nem vagy nyitott a hited által, akkor nem ismered fel sem a kegyelmet, sem a szeretetet, sem az üdvösséget, ami által változhatsz, felismerhetsz, és haladhatsz a mindennapokban.

Mert, ugye, hogy is hangzott el a tanítás?

Mert aki hisz, az nem vonzza az ítéletet. De aki nem hisz, az szinte már magával vonzza az ítéletet, és ha már jelen van az ítélet, akkor nincs üdvösség számára.

De az üdvösség is e tanításban jelen van, és felétek áradna, ha megnyitnátok szíveteket a befogadásban és a befogadáshoz. Mert az Emberfia ezért jött a világba, hogy ez által segítséget nyújtson mindazoknak, akik felismerik, követik, és hisznek Benne, és a hit által felkészülnek az üdvösségre, amely szintén jelen van, de hogy szükséged van-e az üdvösségre, azt mindenki saját maga a szabad akarat cselekvésében és a felismerésében tudja elfogadni.

Hisz a mai tanítás az számotokra, hogy ahogy Nikodémusnak el lett mondva, mert ugye az éj leple alatt felkeres, hogy beszélgesse, s elmondom számára, hogy az Emberfiát is úgy fogják felemelni, mint ahogy Mózes felemelte a pusztában a kígyót. De végül az Emberfia, felemelkedésével, a hitet is elhozza, mert aki hisz, az nem fog sötétben járni, aki hisz, az örök életre vágyódik, aki hisz, az megnyissa szívét a szeretethez, a békéhez, az örömhöz. Ezeket mind-mind el tudod fogadni, szívedbe zárni, és megengedni, hogy működjön rajtad és benned. S akkor még megjelenik számodra és számotokra az üdvösség ajándéka a kegyelemben. És akkor tudsz jócselekedetekben jelen lenni, működni. Hisz ez a tanítás is jelen volt számotokra a bűnbánat-időben, hogy tanuljunk meg jócselekedetben működni együtt a nyitott szívű testvérek felé az eggyé válás felismerése által.

És ha ezeket mind-mind e tanításodban felismered, elfogadod, akkor ezt a mai tanítást is nem úgy mondod, hogy nehéz megérteni, nehéz felismerni, nehéz elfogadni és gyakorolni. Ez a mai tanítás is úgy szól felétek és hozzátok, hogy meghívást kaptok az üdvösséghez, a hithez a szeretet által. És hogy ha már a hit és az üdvösség benned van, akkor elfogadod, hogy a világosságban szeretnél járni, a jócselekedetekben, mert nincs félelmed, hogy netán napvilágra kerüljenek a gonosz tettek cselekedetei, és akkor inkább megmaradsz a sötétségben.

De tudjuk, hogy a sötétség által nem a kegyelem üdvössége felé járulok a mindennapi úthaladásomban, hanem a sötétség félelmét érzem, nehogy valamikor is kitudódjanak azon tetteim, amelyre talán nem vagyok büszke, hogy valójában megélhettem, és a sötétségben járva, eltitkolva, hogy ne kerüljenek napvilágra.

De „ha törekszek a világossághoz, akkor én a világosságban szeretnék járni, és elfogadni, ami a világosság által a kegyelem, a szeretet, az üdvösség és a hit megerősítésében jön el felénk és hozzánk, hogy Hozzád tartozhassunk, és követhessünk a mindennapokban, a mindennapokhoz, mert megmaradok a tetteimben Isten gyermekeként, megmaradok tetteimben Jézus testvéreként, és elfogadom a szeretetet, az örömet, a békét, a hitet, az üdvösséget, a világosságot, hogy a kegyelem összekösse, és eggyé válhassak vele, és érezzem, hogy valóban, a hit által én az örök életet tudom elfogadni a mindennapokban, a mindennapokhoz”.

S akkor el tudod fogadni a felebarátodat, a testvéredet, a szeretteidet, a családtagjaidat, és ki tudod alakítani velük, bennük e szeretetéletet, hogy: „Az üdvösség megadja számunkra a világosság eggyé válását a kegyelem szeretetében. És ekkor tudunk támaszkodni, figyelni egymásra, örülni egymásnak, hogy ismét a testvéri felebarátban egyek lehetünk a Te tanításod által a minden-napokban.”

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és mutassa meg számotokra a fényt a világosságban, és törekedjétek, hogy a világosságban járjatok, mert ez által nem vonzzátok magatokra az ítéletet, hanem megtanultok a jócselekedetekkel együtt jelen lenni és működni a meghívásban, a hitben, a szeretet, üdvösség ajándékával.

Így áradjon reátok, kiválasztott Mária testvérem által, számotokra a mai áldásom a bűnbánat negyedik Golgotáján, amely megadta a kegyelmet, az ajándékot, a szeretetet, az örömet, a békét az üdvösség felismeréséhez.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, egész lényeteket, és e sok kegyelem működjön ma rajtatok, bennetek, és segítsen, hogy felismerjétek a világosságot, és törekedjétek, hogy azon szeretnétek járni, és jelen lenni.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

5. tanítás

2021. március 19.

Jézus Krisztus Urunk:

...testvéreimet a bűnbánat ötödik Golgotáján.

És köszöntöm mindazokat, akik lélekben kísérek el benneteket a bűnbánat ötödik fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai tanítás felétek⁷ nem ismeretlen, ismételten, hisz már az évek folyamán többször hallottátok, hisz ma az a tanítás számotokra, amikor Én, Jézus Krisztus Uratok kimegyek az Olajfák hegyére, hogy egyedül legyek, és imádkozzam. De kora hajnalban azért visszatérek Atyám házába, a templomba, és ott, hogy tanítást adjak tanítványaimnak és mindazoknak, akik jelen vannak, és hallgatnak. S ekkor ugye jönnek az írástudók és a farizeusok, mert egy házasságtörésen ért asszonyt vezetnek Elém, és felette, ők úgy gondolták, hogy ítéletet lehet adni, és mondani reája.

Hisz az ítéletről egy hete is beszéltem nektek tanításban, mert hogy is van?

Aki hisz az Emberfiának, és felismeri, s elfogadja a tanítást, az nem vonzza magával az ítéletet. De aki nem hisz, az magával vonzza már előre az ítéletet.

A mai napon pedig az írástudók és a farizeusok akarják az ítéletet kiszolgáltatni szinte az ember felett. Mert ugye mit mondtok?

Hogy akit házasságtörésen érnek, akkor Mózes azt mondotta, azt meg kell kövezni, és kiközösíteni.

De Én, Jézus Krisztus Uratok azt mondom a tanításban, hogy:

– Azt mind a ti kemény szívetek miatt adta meg Mózes, hogy e szerint cselekedjétek.

S ekkor ugye, hogy oda hozzák Elém, és Tőlem is várják, hogy az ítéletet hogyan fogom tudni elmondani, ha már kérdezik Tőlem, hogy Én mit mondom. Én ekkor lehajolva írok a föld porában. Ismételten kérdezik, hogy:

– Mit tegyünk az ítélettel?

Ekkor reájuk tekintek a fölemelkedésemben, és így szólok, egyszerűen csak, nekik:

– Az vesse rá kövületek elsőként a követ, aki bűn nélkül van köztetek.

Ugye milyen egyszerű ez a tanítás a mondanivalójában? De számukra nem volt egyszerű, mert amikor önmagukba néztek, rádöbbenek, hogy ők sem bűn nélküliek, vannak bűnök, hibák a cselekedetek révén. Ezért hát mit tettek? Eloldalogtak onnan, s eldobták a követ, a vénekkal kezdve, végül mindenki elment. Ott maradt Jézus előtt, vagyis Elöttem egyedül az asszony.

Ekkor felegyenesedek, s megkérdeztem tőle, hogy:

– Senki sem ítélte el? S hol vannak a vádlói?

Erre ő így válaszol:

– Senki nem ítélte el. Mindenki elment.

Ekkor Én, Jézus Krisztus Uratok is így szólok feléje:

– Én sem ítéllek el. Menj, de ne vétkezz többé.

Ugye milyen egyszerű ez a tanítás?

De a tanításnak mégis van mondanivalója a jelen földi életetekben, mert a mai világban ezt ugye nem lehetne megtenni, hogy az ítélet, amely ítéletet vonzz, hogy megköveztek egy házasságtörőt. Hisz néha oly könnyedén élitek a mindennapi életeteket, nem törődtek azzal, hogy talán benneteket is oda lehetne állítani.

⁷ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Jézus és a házasságtörő asszony* (Jn 8,1–11).

De a házasságtörő asszonynál jelen vannak a férfiak. Férfiakat is lehet felállítani, mert ugye a jelenben azt kell mondani: nem egy személyről van szó, hanem ezt, szinte úgy mondhattátok, hogy párban vannak jelen, és párban követik el az ítélet vonzatát.

Ezért fontos, hogy elgondolkodjatok a jelenben, hogy ez a tanítás, amely azt tükrözi számotokra, hogy hogyan és miképpen éljünk. Mert ez mindig a megszégyenítést hozta el azon számára, akivel ez megtörtént. Mert ugye ma, amikor a szentmise áldozatán jelen voltatok, és hallottátok pásztorokat beszélni, ő hogyan hozta ezt föl?

Mivel ugye Édesanyám jegyeséről volt szó, mit mondott?

– Hát majd elbocsájtom, de nem most.

De mielőtt még ezt megtette volna, addigra az angyal megjelent számára, és elmondotta neki, hogy:

– Ne félj elvenni Jegyesedet, Máriát! Mert a Benne fogant Élet a Szentlélek által van jelen.

Mert ugye, ha József elbocsájtja Máriát, akkor szinte Máriára is, az akkori törvényekben, ugyanez várt volna Reája, hogy megkövezzék.

De József ezt nem akarta, ő figyelt Máriára, és gondolkodott, hogy mitévővé váljon. De sokáig nem kell gondolkodnia, mert megkapta a segítséget az angyal által.

Most a jelenben is néha azt mondjátok: „Jó lenne, ha így működne számunkra a kegyelem, hogy ha valamiben nem vagyunk biztosak, hogy hogyan bontakozzuk ki a cselekedetünket, akkor megkaphassuk hozzá a segítséget a kegyelem által a felismerésben.”

Mert ugye már a jócselekedetéről e bűnbánatban adtam számotokra tanítást. De a mai napon is lehet még arra gondolni, hogy: „Igen, még ma is jelen van a jócselekedet, hogy hogyan és miképpen ismerem fel, és fogadom el a tanítás mondanivalóját, ami szerint próbálok figyelni mindarra, amely jelen van a mindennapokban.”

Hisz a földi élet jelenlétében, hogy ki hogyan és miképpen követi el a hibákat és a bűnöket, ehhez hogyan van jelen a fájdalom, szenvedés Golgotáján? Különösképpen a nyolcadik állomáson, amikor a síró asszonyok és lányok jelenlétéhez Jézus Krisztus Uratok így szól feléjük:

– Ne Engem sirassatok, Jeruzsálem leányai és asszonyai! Magatokat és gyermekeiteket, hogy bűnt el ne kövessetek. De ha mégis elkövetitek, adjátok ki önmagatokból a feloldozó kegyelemben, ne zárjátok el a bensőtökben.

A jelenben ezt úgy kell értelmeznetek, hogy most is ugyanúgy el lehet menni, hogy részesülhessetek a megbocsájtó kegyelemben, amikor ugye ezt a szentséget gyakoroljátok, amely a feloldozást nyújthassa számotokra. De hogy a feloldozásban részesülhessetek, ahhoz meg kell nyílnotok, át kell adni önmagatokat és önmagatokból mindazt, ami bennetek rejlik a felajánló kegyelemben a feloldozáshoz. És akkor részesülhettek e kegyelemben, a mindennapokban. S akkor lehet érezni, hogy ugye nincs hiábavaló felajánlás, kérés és fohász, mert idővel

minden meghallgatásra talál, és kiegyensúlyozottá válik a jelenben a mindennapi életünk, és tudunk egymásra figyelni, és tudjuk egymást elfogadni. S érezni, hogy hogyan van jelen, és működik a megbocsájtó béke kegyelme, amelyre szükség van.

Hisz végül mi történt a házasságtörő asszonnyal, akit megkövezni akartak az ítéletében?

Hogy senki sem mert rá követ dobni, mert önmagukba kellett nézni, és szinte önvizsgálatot tenni, hogy: „Valójában én bűn nélkül vagyok? Vagy nekem is vannak itt-ott elrejtett bűneim, amiket ugyan még nem hoztam föl teljesen a felszínre.” De érezte, hogy valahol benne van. S ennek láttán, megtapasztalásán már nem merte a megkövezést elkezdni, mert a megkövezésében ez visszafelé is fordulhat, hogy néha azokat kövezitek meg, akik előtte egy bűnöst köveztek meg, mert ők elítélték, hogy bűnös.

De Én, Jézus Krisztus Uratok e tanításban kitértem arra, hogy ugye, az vesse rá az első követ, aki bűn nélkül van. Ezt most a jelenben is épp úgy lehet érezni és értékelni, hogy önmagatokba néztek, tesztek egy lelkiismeret-vizsgálatot, és próbáljátok végigvezetni önmagatokban, hogy: „Egyáltalán van-e olyan bűnünk, amelyet ugyan nem hoztam fel a felszínre, de tudom, hogy jelen van, s akkor, hogy én bűn nélkül legyek, akkor ezt fel kell hoznom a felszínre, és meg kell tennem, hogy bűnbocsánatot kérjek önmagam számára, hogy megtisztulhassak. Hogy érezzem a tanításnak a mondanivalóját a kegyelemben.”

Mert ítéletet a jelenben is oly könnyen tudtok mondani egy másik embertársatokon vagy felebarátotok felé! Holott csak önmagatokba kell nézni, és felismereni, hogy: „Lehet, hogy pont, amit a másikkal teszek az ítélethozatalban, az lehet, hogy nálam is jelen van, csak valahogy azzal nem akarok foglalkozni, valahogy nem akarom felhozni a felszínre, hát az a sajátom. Majd valahogy megoldom.”

De mások felett könnyedén tudsz ítéletet mondani.

El kell gondolkodni, hogy ebben a bűnbánat-időben, ahol elsőként a meghívást a felismerésében az ima elfogadásához, a jócselekedetek működésében hogyan fogadom el, és ismerem fel a küldetésemet a követésem révén, és hogyan fogadom el a felebarátot és a testvért, hisz nem akarok ítéletet sem mondani, sem vonzani. Mert ha mondok ítéletet más felett, azzal vonzom az ítéletet, és saját magamra is hozhatom ezt a vonzalmat az ítéletben.

S akkor tudunk-e önmagunkba nézni, tudunk-e önvizsgálatot tenni a lelkünkben a felismerés elfogadásában, elfogadásához a küldetés és a követés részében? Hogy: „Szeretnék változni vagy változtatni. Hisz szeretnék testvérként megmaradni a meghívásomban, és nem pedig azt figyelni, hogy kire mit mondhatok, hogyan mondhatok felette ítéletet, és hogyan válok oly könnyűvé, hogy talán fölveszek egy követ, és valakit megkövezek a megaláztatásában. De a megaláztatásában arra is gondolhatok, hogy előbb-utóbb az én problémáim, az én bűneim is felszínre jönnek, és talán ugyanúgy állhatok Jézus Krisztus Urunk előtt, hogy megkérdezzék, hogy: »Te mitévő vagy? És te mit mondasz?«”

De ugye miért mondták ezt?

Hogy próbára tegyenek, hogy azután, majdan, hogy is van a vonzalommal?
„Hogy ítélezhessünk Felette.”

Mert ha ítéletet mondtam volna, lett volna nekik mibe belekötni, és ítéletet mondani Reám is, Jézus Krisztus Uratokra.

Ezért kell figyelni, hogy bennetek hogyan van jelen a tanítás a mondani-valójában, hogyan tudtok figyelni nemcsak önmagatokra, hanem a felebarátokra, ami által érzitek, hogy jelen van a kegyelem, és ez a kegyelem áradhat reátok, és működhet rajtatok és bennetek. És akkor azok maradtok, aki ott állt Elöttem, és mikor felegyenesedek, már senki sincs mellette, s megkérdem, hogy:

– Senki sem ítélte el? És senki sem kövezett meg?

– Senki, Uram. Mind elmentek, és itt hagytak.

Tehát el kell gondolkodni, hogy ti valójában hogyan és miképpen akartok eggyé válni a megbocsájtó szeretettel és kegyelemmel, ami reátok áradhat, és működhet rajtatok és bennetek a felismerés részében. S akkor érzitek: „Igen, Uram, mi a Te testvéreid szeretnék lenni e bűnbánat Golgotái után, mert Te a tanításod révén úgy szólsz felénk és hozzánk, hogy felismerhető legyen, és szinte kézen fogható, hogy így fogadjam el mindazt, amire vágyakozom, s amire szükségem van.”

Tehát, ha érzitek a meghívásnak a mondanivalóját, akkor próbáljatok arra is figyelni, és elfogadni, hogy áradjon reátok, működjön rajtatok és bennetek, és akkor az ítélet nem elevenedik meg előttetek, rajtatok vagy netán bennetek, hanem akkor érzitek, hogy ennek a tanításnak is a mai napban, a jelenben mi a mondanivalója, és hogyan szeretné felismerni és elfogadni a kegyelmeket, amelyek szinte így jönnek elétek, csak nektek kell felfigyelni rá, megnyitni szíveteket, és befogadni, és megengedni, hogy működjön rajtatok és bennetek. És akkor ti nem azokká váltok, akik kövezni akarnak, hanem inkább ahhoz álltok, hogy „felismerve működjék rajtunk a szeretet kegyelme”.

Ennek reményében árasztom reátok kiválasztott Mária testvér által áldásomat, hogy a mai áldásom a megbocsájtó kegyelmének szeretetével áradjon reátok. És soha nem késő önmagadba nézni, lelkiismeretet tartani, és felismerni a nem illő cselekedetek, tettek jelenlétét, hogy változtassál az élet ajándékán a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok ma a megbocsájtó kegyelem szeretetével a felismerésben, hogy: „Nem vonzom az ítéletet, és nem mondom másokra ítéletemet. Előbb önmagamba nézek, és hogy ha valóban bűn nélküli vagyok, akkor is először segíteni szeretnék.” És csak az után lehet beszélni, hogy hogyan van jelen az ítélet a mai tanítás révén a megkövezésben. De csak akkor cselekedjél, hogy ha megtaláltad valóban a megfelelő segítségnyújtást a válaszban számodra és számotokra.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

6. tanítás

2021. március 26.

Jézus Krisztus Urunk:

...testvéreimet a bűnbánat hatodik Golgotáján.

A tanítás ma felétek arról szólt⁸, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok és a tanítványaim, a tanítványaim hűsége és tagadása, amely ennek a tanításnak a mondanivalója felétek, hisz ugye jelen van a vacsora, amelyen, így van leírva az *Evangélium* által, mélyen megrendülve ismét kijelentem tanítványaimnak, hogy:

– Bizony, bizony, mondom nektek, ma egy közületek elárul Engem.

Mikor ezeket a szavakat hallották, egymás felé tekintgettek, tanácstalanul, és nem értették a mondanivalót.

Hisz ez most a hűségnek a jelét adja, hisz mikor ti is a földi életetekben azt mondjátok, hogy: „Hűséges vagyok a hitemhez, a küldetésemhez, a követésemhez. Hűségesen imádkozom, hűségesen cselekszem mindabban, ami számomra feladat.”

A tanítványaim példáját véve, ugye ők is hűségesek voltak a követésükben, a küldetés részében, a tanítást hallgatva, megfogadva. De amikor van egy választás a döntésükben, akkor a hűség hogy marad meg bennetek?

S ekkor elmondom számukra, mivel kérdezik, hogy valójában ki lehet. Azt mondtam:

– Kinek e mártott falatot adom, az árul el Engem.

S ekkor odaadom iskarióti Júdás, Simon fiának, akinek szájába adtam a falatot, s azonnal őt megszálta a sátán.

S ekkor azt mondom neki ugye, hogy:

– Menj, tedd meg mielőbb, amit cselekedni akarsz.

A többiek ismét tanácstalanul néznek, hogy biztos, megbíztam valamivel, hogy az ünnepekre vásároljon, vagy éppen a másíkok arra gondolnak, hogy talán adjon valamit a szegényeknek.

Ekkor még a tanítványok sem gondolták, hogy az ő cselekedete, amely már nem teljesen a hűség jelében van jelen, az, hogy eláruljon.

Folytatódik ugye a tanítástok felétek, hogy elmondom számukra:

– Most dicsőült meg az Emberfia, és ha már az Emberfia megdicsőült, akkor megdicsőült Benne az Isten, vagyis az Atya.

És ha már az Atya is megdicsőült, akkor az Emberfia már megdicsőülését érzi és tapasztalja, és akkor jelen van számotokra a tanítás harmadik szakasza, hogy azt mondom tanítványaimnak, hogy:

– Ahova Én megyek, oda most ti nem jöhettek, nem követhettek.

Megint összenézve figyelnek, eddig mindig jelen lehettek:

⁸ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A búcsúvacsora* (Jn 13,21–38).

– Akkor most hova akar menni a Mester, ahol mi nem lehetünk jelen, és ahol nem követhessük Őt?

Ekkor Simon Péter így szól:

– Uram, hova mész, ahova most mi nem követhetünk Téged?

Ekkor ismételten elmondom:

– Ahova Én megyek, most nem követhettek. De majd hamarosan követni fogtok.

Erre ő erősködik ugye és azt mondja:

– Mindenhová követlek Téged, Uram! Még, ha kell, az életemet is odaadom.

– Életedet odaadod Értem? Még mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg Engem.

Tehát jelen van ugye most a tagadás. Mert a tagadás a félelméből ered, nagyobb lett a félelem benne, és könnyen megy a tagadás. De a tagadását akkor bánta meg igazából, amikor összetalálkoztunk, és egymásra tekintettünk, hisz szinte sírásban tört ki, hogy beteljesedett mindaz, amit a vacsorán elmondottam.

Most ugye a hűség és a tagadás a tanítványaim jelenlétében Felém, Jézusukhoz.

A hűség és a tagadás hogy van jelen a mindennapi életetekben, mert ugye, ma kiválasztott Mária testvér által már összevontam számotokra a beszédben az öt Golgota fő pontjait, hogy miről is szólt felétek.

Ugye van az első, az állhatatos ima: Kérjétek, zörgessetek, keressetek.

Majdan jött a második, amikor elmondottam számotokra és felétek, hogy a jócselekedetek hogyan és miképpen vannak jelen, hisz ott a dúsgazdag és a Lázár, a szegény, beteg. Hogy valójában hogyan kell viszonyulni a felebaráthoz, testvérhez a földi életetekben.

A harmadik volt, amikor elmondottam: itt először Magamról, Jézus Krisztus Uratokról, hisz mikor haza mentem Názáretbe, nem fogadták. Saját hazájában senki sem próféta. És itt kitértem kiválasztott Mária testvérré is, hogy ő sem próféta sem ebben a hazában, sem a szülőhazájában.

Majdan jött a negyedik tanítás, amely arról szól, hogy jelen van a világosság, és a világosságban hogy vagy jelen, hogyan szeretnél a világosságban járni, vagy inkább mész a sötétségben, mert a sötétségben nem kell talán félned attól, hogy kiderülnek cselekedeteid és tetteid. De akinek nincs mitől félnie, az boldogan megy a világosságban, és éli ott az életét.

Majdan jött az ítélet a másik ember felett. Hisz jelen lett a házasságtörő asszony, akit elítélni és megkövezni akartak. És hogyan adták elő? Hogy a Mózes törvénye szerint. A mostani tanításban a rövidebb változata volt felétek, holott az is jelen van egy hosszabb változatában.⁹ És miért adta ezt számotokra Mózes? Mert látta, hogy milyenek vagytok.

És hogy Engem is próbára vegyenek, megkérdezték, hogy Én mit teszek.

⁹ ti. *Jézus és a bűnös asszony* (Lk 7,36–50)

Erre elmondom számukra, mikor már még egyszer és még egyszer kérdezik, mikor már kezükben a kő, hogy megkövezzék az ítéletben:

– Az vesse rá az első követ, ki bűn nélkül van jelen.

A jelenben is lehet elgondolkodni ezen, hogy ki van bűn nélkül, vagy valójában részesülni kell abban a szentségben, hogy feloldozást nyerjünk a bűnök cselekedetei révén a tettekben.

A mai tanítás pedig: a hűség és a tagadás van számotokra jelen. Mert ugye, most már közeledtek egészen ahhoz a naphoz, amely arra emlékeztet, hogy Én elvállaltam mindent, a megaláztatást, a kitzasztottságot, az arcul ütést, az arcul köpést, a kereszthordozást, majdan a keresztre feszítést a megváltásokért, hogy ez által megváltssam mindazokat, akik ugye hisznek Bennem, és követnek.

Ugye jelen van a hit a hűségben, hogy: „Hitben és hűségben követlek, Uram. Boldog vagyok, hogy ha testvéred lehetek. Megköszönöm, hogy megkaptam a meghívást a felismerésben.”

De ennek a tanításnak ugye van még egy szakasza, amikor elmondom, hogy az Emberfia megdicsőül, hogy az Atya is megdicsőülhessen Benne, és ha már az Atya megdicsőült Benne, akkor a Fiú is a megdicsőülés révén van jelen.

S utána jön a harmadik szakasz ugye, amikor megjelenik a tagadás.

A jelenben hányan és hányan, néha könnyedén ti is a tagadás felé hajlotok, amikor valami nem úgy történik a cselekedetek révén, ahogy várjátok. Akkor a tagadás mellett még a kétely is erőt vesz, hogy kételkedsz, hogy Én létezem-e, vagy segítek-e. Amikor történik egy kegyelmi ajándék a felismerés által a segítségnyújtásban, akkor ismét követővé váltok a küldetések részén a hit, a hűség gyakorlásában.

Hogy ezek mindig megmaradhassanak számotokra, ismételtetni kell önmagatokban, hogy ki hívott meg, ki keresett ki az út porában, kinek volt szüksége reátok, és ki mutatja meg számotokra az utat, amelyen szeretnétek haladni. De az út-haladásban is többször és többször elmondottam, hogy nem jó se lent, se nagyon törekedni a magasba. A középutat keressétek meg, mert ott még haladhatsz fölfele, de ha nagyon lent vagy, onnan meg küzdened és erőlködnöd kell, hogy el tudjál indulni. És ha pedig fent vagy, nagyon magason, onnan meg nagyot lehet ismét leesni, vagyis visszaesni az út porába. De ez soha nem baj, mert olyankor néztek teljesen önmagatokba, és gondolkodtok el, hogy „talán nem mindent helyesen teszek a cselekedetekben”.

Hát lehet elindulni a változás s a változtatás útján. Mert ti is néha mondhatátok magatokra, jelképesen, hogy: „Tanítványok szeretnénk lenni a testvérekben, a küldetés-követésben, s akkor maradjunk meg a hűség hitében, és igyekezzünk nem a tagadás felé haladni, hanem inkább a szeretet, az öröm, a béke és a kegyelem felé, mert azokban van az erő a megvilágosodás által, a felismerés küldetésében. S akkor tudom, hogy valóban testvér vagyok-e a földi életem felismerésének elfogadásában.”

S elfogadod-e felebarátaidat, hogy testvérek legyetek? Elfogadjátok-e, hogy tekintetek egymásra, s árásszátok a szeretetet, az örömet, a békét? Hisz ezek mind most jelen voltak számotokra a bűnbánat-időben.

Így a mai nap, ahogy elérkeztetek a hatodik bűnbánat Golgotájára, ez most mind így össze lett foglalva, szinte egy ajándékként átnyújtva számotokra, és ha a szívekbe és a lelketekbe zárjátok, tudtok belőle építkezni, erőt meríteni, felismerni, haladni, és jócselekedetek révén, áhíthatos imával szeretetben élni a felebaráttal, a testvérrel.

S ennek reményében árasztom reátok kiválasztott Mária testvér által áldásomat, hogy a bűnbánat minden egyes kiemelt pontjának tanítása öleljen át fényének sugarával, és erősítsen meg benneteket a mostani, ahogy ti mondjátok, nehéz helyzetben, hogy érezzétek fényem sugarának melegségét, amely erőt ad a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme, fényének sugara áradjon reátok, öleljen át, melegítsen fel, és ez által tudjatok haladni a meghívásban, a küldetésben, a bűnbánat tanításaival, és akkor ismét ez felétek: Hagyatkozatok Reám, bízzatok Bennem, és a reményt, a hitet soha ne engedjétek el magatokból.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Feltámadási tanítás

2021. április 4.

Jézus Krisztus Urunk:

Sötét van. Jelen van a kert, amelyben ott van a Sír, ahol elhelyezték a meghalt Testet, hogy pihenjék a Test.

Sötét van, hajnal van. A hajnalban megjelenik a fény, a kő morajlása, és a sötétség sírjában fény jelent meg, és a fény, amely kihozza e Testet, amelyet pihenni helyeztek el. És a sötét hajnal egy pillanatra fényáradatban van jelen.

Mert az Élet megtörte a halált, és már jelen vagyok e fényvel e sötét hajnalban.

A hajnal friss illata, amiben ott áll már az Élet, és az Élet árasztja fényének sugarát, hogy megtört a halál. Mert, ugye, írva vagyunk, hogy elszállt az Élet, és jelen az élettelen Test, amelyet, az *Írás* szerint, a sziklasírba helyezik pihenni.

De most a fény, világosság sugarai megmutatták: Íme, az *Írás* beteljesedett, mert a hajnal sötétségében megjelent ismét a fény a világosságával és az Élettel.¹⁰

Mária:

Ó, fény, vezess az úton, hogy megmutassam, hogy az Élet ismételen...

Eljött a sötétség fényének hajnala, amelyben az Élet megtörte a halált. A Sír már üres lett, hisz a fényvel és az Élettel elhagyta e nyugvóhelyet.¹¹

Jézus Krisztus Urunk:

És az *Írás* beteljesedett. Hisz azt mondtam tanítványaimnak:

– Az Emberfiának meg kell halnia, és majd harmadnapra feltámadnia.

De nem értették, hogy hogyan van jelen ez a jövődőlés az *Írás* szerint.

Hajnalban sötét van, friss illatában, és asszony érkezik a Sírhez, de látja, hogy a kő el van mozdítva, és valami fény szűrődik ki e nyitott Sírból.

Meghaltam az Életért, hogy feltámadhassak, és általa üdvösséget szerezzek, és kegyelmet áraszak. És a kegyelem által megjelenik a hit a reményében, amely a fényvel árad felétek.

Íme, e nyitott Sír, amelyből már eltávozott a Test. A Sír üressége már csak azt jelezi, hogy a meghalt, elalélt Test pihenni tért, hisz elhelyezték. De a hajnal friss illata, fényének sugara megmutatta, hogy az Élet megtörte e sötétséget, e szomorúságot és e félelmet, amely a Test elhelyezésének pihenésével megjelent a nyitott szívű testvéreimben, tanítványaimban, amit nem értettek, hogy ezt mind a hajnal fénye megtöri, és a Test az élettelenésgből immár újra jelen van, és él.¹²

Íme, e hely, ahol jelen a Test, de a Test kiadja Lelkét az ember életéért, hogy ez által megváltsa, és az élettelen Testet, gyolcsleplekbe göngyölve elhelyezték a kert Sírjába, amelyben nem feküdt még senki. A Test pihenni tér, és az igazak, akik siratták, akiket szomorúság töltött el. A szomorú magánységában elhagyták e helyet, és szinte elzárkóztak félelmükben. Pedig a Mester elmondotta számukra:

– Az Emberfiának mennie kell. Önmagát adja felebarátaiért, testvéreiért.

De még nem jött el e pillanat, hogy megérthessék, hogy ez a Test a pihenésből újraéled.

Íme, e hajnal fényének ragyogásában, a hajnal illatával a Test kijött a Sírból, hisz angyal van jelen.

És ekkor e hét első napján a sötétben Mária Magdolna elindul a Sírhez, hogy megnézzze az Urát. De amikor már majdnem oda ér a Sírhez, remegés tölti el, és ismét félelem erősödik benne, hisz azt látja, hogy a Sír köve el van mozdulva. Nem is megy egészen a Sírhez, csak onnan figyel.

Ekkor elindul sietve a tanítványokhoz. Simon Péternek és a másik tanítványnak, akit a Mester szeretett, elmondja nekik:

¹⁰ Ezidáig Mária az ágyában feküdt kiválasztotti, önkívületi kegyelmi állapotban, és ebben az állapotban marad egészen a jelenés végéig.

¹¹ Időközben Mária felkel az ágyából, és átmegy a kápolnába a már üres sírhoz.

¹² Ezután Mária átmegy a kápolnából a sátorba, és letérdel az oltár előtt.

– A Sír nyitott, és nincs benne Uram, és nem tudom, hova tették.

Ekkor a két tanítvány elindult sietve a Sír felé. Elkezdtek futni. Az egyik tanítvány, akit a Mester szeretett, gyorsabban futott, és előbb ért oda a Sírhez. Megállt, hisz nem ment be, csak benézett, és azt látja, hogy valóban nincs ott a Test, amelyet pihenni helyeztek el, csak már a gyolcsleplek.

Ekkor oda ért Simon Péter is, aki belépett, és meglepődve figyeli, hogy jelen vannak a leplek, és jelen van a kendő, amely a Mester arcát, fejét takarta. Az összehajtván, kicsit arrébb, egy helyen van.

Ekkor belépett az a tanítvány is, akit a Mester szeretett, és mikor ezt mind végignézte és látta, hinni kezdett, és amit eddig nem értettek, most értették meg, hogy a Mesternek valóban fel kellett támadni e halálból.

E halál hajnala a fényében ezt hozta el most számotokra.

Örüljete, vigadjatok e hajnal fényében, amelyre vártatok, és megérkezett számotokra!

Ennek reményében örömmel vegyetek részt, és örömmel énekeljétek:

„*Krisztus feltámadott*”¹³

A Feltámadás, amelyre oly régóta vártatok, eljött ma számotokra e tündöklő fény hajnalában.

A fény melegsége áradjon reátok, töltsön be benneteket, szívetekben és lelketekben, hogy érezzétek az Élet szeretetét és kegyelmét, amely ma e hajnalban ismét megjelent előttetek, hogy ez a hajnal fénye hozta el számotokra a kegyelmet, és általa a várakozás szeretetének életét, amely most ismét örömmel van jelen, örömmel áraszsa felétek e melegséget a fény ölelésében, hogy érezd szívedben, lelkedben, hogy „érdemes volt, Uram, vágyakozni, érdemes volt, Uram, e hét hétben átélni, néha – a ti szavakat használva – e borzalmat, e nehézséget, e szenvedést”.

Hisz hogy mondtátok saját gondolataitok által, és néha ki is fejeztétek szavakkal? Hogy:

– Uram, még mindig bírod tetézni?

Igen. Íme, itt van a hajnal és az öröm a szeretetében!

Hisz, ha ez nem történik meg, akkor hogy jöjjenek el felétek és hozzátok? Hogyan áraszam nektek ezt a hajnal örömét, amely most árad felétek és reátok, amiben ismét érzitek: „Igen, Uram, Te mindig megajándékozod azokat, akik hisznek Benned. Te mindig megajándékozod azokat, akik felveszik keresztjüket, és követnek. Te mindig megajándékozod, Uram, azokat, akik a hitüket és reményüket el nem veszítik. Mert valami szükséges, amibe kapaszkodhatunk, ami által megújulunk, ami által érezzük az élet szépségét és ajándékát.” Ami most ismét itt van előttetek, és érzitek a fény melegségének sugarát.

Ennek reményében, íme, megköszönve, hálát adva, hogy: „Uram, kitartottam Melletted, megnyitottam szívemet, és felismertem, éreztem kopogtatásodat a meghívásodban.”

¹³ A jelenlévők elénekelik az éneket (*Hozsanna*, 88. ének).

És a meghívás engedelmisségében a kegyelem most e hajnalban érkezett el számotokra és felétek.

És azt mondod most már örömmel, ugye: „Köszönöm, Uram, hogy részese lehettem e folyamatnak, amelyre meghívtál, és amelyet most e hajnalban – szinte azt mondhatod, hogy – megkoronáztál. Megadtad nekünk is e fény melegségének koronáját, amely átölelt, amely felmelegített, amely megadta a hit reményét a szeretetében számomra.” És számotokra.

Mária:

Köszönöm, Uram, Jézusom!

Most én szólok Hozzád, a kiválasztott testvéred, Mária.

Te láttad szívemet, lelkemet, lényemet. Te tudod, hogy néha a félelem erőt vett rajtam, de mégis arra az utolsó pillanatra, amikor már indulnom kellett, megerősítettél, a könnyek már nem jelentek meg rajtam, hisz a hívást elfogadtam, és engedelmeskedtem.

Köszönöm segítségedet, és köszönöm mindazt, hogy mindig elfogadtad e nehéz időkben a kérésemet, amellyel Szentséges Szívedhez járultam, és mindig csak az volt a kérésem: „Uram, ugye jönnek testvérek, nem hagynak magamra?” És valahogy mindig megmelegítetted szívemet, és megerősítettél, hogy „a hited reménye a bizalommal eleven legyen benned, és akkor mindent a meghívás szerint cselekszel”.

Köszönöm, hogy nem hagytál el, amikor Hozzád fordultam. És köszönöm, hogy meghívtad testvéreimet, akik hétről hétre elkísértek.

Kérlek, Uram, tekints rájuk, de ne csak most azokra, akik e hajnal várakozásában is megjelentek, hanem mindazokra, akik e bűnbánat-idő kezdetétől megjelentek, hogy ők is érezzék köszönetemet, a fény melegségét a hálában, amely rájuk árad, hogy betölthesse szívüket, lelküket, és felmelegítse, és ez által újra megerősödve tovább haladjanak a meghívott küldetés-, követés-útjukon.

Jézus Krisztus Urunk:

Ennek reményében, mivel hálát mondunk, köszönetet, összefogva kezeinket, kifejezem most azt is felétek: Akiben félelem van, az távol állhat.

És közösen, ahogy tanítványaimat tanítottam, most veletek együtt hálából, köszönettel imádkozunk, megköszönve, hogy itt lehetünk e hajnal fényében, és megtapasztalhattuk az Élet kegyelmének ajándékát.

Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy, szenteltesd meg a Te neved. Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek. És ne engedj minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Ámen.

Üdvöz légy, Mária, kegyelemmel teljes! Az Úr van Teveled. Áldott vagy Te az asszonyok között, és áldott a Te Méhednek Gyümölcse, Jézus. Asszonyunk,

Szűz Mária, Istennek Szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért most és halálunk óráján. Ámen.

Mária:

Köszönjük, Uram, Jézusom, hogy hálát adhattunk, kifejezhattük szívünkől, lelkünkől a köszönetet a meghívásodhoz, a küldetéshez, hogy az úton eggyé válva itt lehettünk. Itt lehetünk ma is, és ahogy most összefogott kézzel szinte úgy állnak a kezek, mint mikor azt mondottad: „Ölelésre tárom Karjaimat, és így várom mindazokat, akik hisznek és bíznak Bennem.”

Most ez a hit és ez a bizalom a szeretetében megjelent előttetek, és felétek árad, ha nyitott a szíved.

És most így, e hála után örömeikkel megköszönve az Élet újra-megjelenését:

„Örvendjetez angyalok...”¹⁴

Jézus Krisztus Urunk:

Íme, a Golgota Keresztje¹⁵, amely jelen van számotokra, és amikor reá tekintesz, mindig arra emlékezzél, hogy ezen a Kereszten eltávozott az Élet a Testből. De ennek be kellett teljesednie, hogy ez után a Test levétele, a Sírba helyezése a pihenésben, és e hajnal sötét fényében ismét megjelenjen az Élet. Mert ez az Élet, amely ma megjelent, szinte megváltotta számotokra a ti életeteket e kereszthalál által. Mert ennek meg kellett történnie, hisz a Fiú azért érkezett e földre, hogy megváltsa általa azokat, akik hisznek Benne, és akik követik Őt.

És ezért, mikor e Keresztre tekintesz, mindig arra figyelj, hogy: „Valahol az én megváltásom is e Kereszten megjelent, és Hozzá tartozhatok, Uram, követhetlek Téged, hisz testvéreddé fogadtál. És ezért hálát tudunk mondani az Élet ajándékáért, mert nem volt hiábavaló, Uram, a Te kereszthaláltusád, mert, ahogy Reád tekintünk, tudom és tudjuk, hogy ez által minket is, akik ma itt jelen vagyunk, megváltottál, és meghívtál e hajnalban az Új Életre. S ebben az Életben tudunk tovább haladni.”

Ó, Édesanya!¹⁶ Most már e Feltámadás hajnala után, mikor az Élet ismét megjelent, a Te Szívedet is már nem a tőr járja át, hanem Benne jelen van az Élet, amelyet Fiad, megerősítve, megnyitotta Számodra is, hogy ezért kellett eljönnie e földi életre, hogy átadja a szeretetet, az örömet, a békét, a kegyelmet. És e hajnalban ezt ismét a fényben áraszsa mindazoknak, akik elfogadták Őt, és bíznak Benne.

És ez az Édesanya, akit a Kereszt tövével a Fiú nemcsak a szeretett tanítványnak adott, hanem minden testvére számára, akik hiszünk, hogy mi is gyermekei lehetünk ennek az Édesanyának, akihez Hozzá jöhetünk szívünk

¹⁴ A jelenlévők elénekelik az éneket (*Hozsanna*, 85. ének).

¹⁵ Időközben Mária és a testvérek a sátorból kivonulnak az udvarra, és megállnak golgotai kereszttel szemben.

¹⁶ Ezután Mária és a testvérek átvonulnak a lourdesi barlang elé.

fájdalmával, bánatával, szívünk kérésének felajánlásával, és szívünk örömével, amikor kifejezzük, hogy: „Köszönjük, hogy meghallgatsz. Köszönjük, hogy közbenjárónk vagy. És köszönjük, hogy segítesz a Reád bízott gyermekeidnek.”

E hajnal fénye elhozta az Élet ajándékát.¹⁷

Mária – már éber állapotban:

Akkor köszöntök mindenkit.

Krisztus feltámadott! Örüljete és vigadjatok!

¹⁷ Mária bemegy a házba, és lefekszik az ágyába, ahol nemsokára visszajön kiválasztotti kegyelmi állapotából.